

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 20. Illi autem dixerunt Iesum Nazarenum. v. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

que terribiliores, oculis micantibus instar leonum ore spumante, rubicundo vultu, apertis galeis, strictis gladijs, minantibus hastis, & fustibus in Iesum: sedato iterum & mansueto animo, voce amica interrogat eos, quem quaerent, ut ostenderet se non comprehendi vi velex imbecillitate, neque improvise. Homines quidem capiuntur vel ex impotentia, quia nequeunt resistere, vel ex ignorantia, quia insidiis circumveniuntur. Neutrū horum in Christo locum habet, nam sciens omnia quae ventura sunt super eum processit eis obviam, deinde cum abdere se posset, prodidit se, dicens. *Ego sum*, nullius occursum, timens. Leo de Tribu Iuda modo & longè postea, sed mox agnus occidendus, audent interrogare, quem quaerent, imo non respondentibus suggerere volens: dixi vobis, quia ego sum, ostendens impotentiam ipsorum ipsis, si sese ipsis tradere noller.

Cæci quem quaeritis ante vos est & vobiscum loquitur nec tamen agnoscitis? En quam facile est Deo humanam deludere astutiam! frustra osculatur Iudas, frustra afferuntur faces ad Christum agnoscendum, nisi enim sol iustitiæ se ipsum prodidisset, nullis indagaretur facibus, nimirum *oblatu* est quia ipse voluit, non quia Iudas prodidit: altera fortasse causa quia iam in cena constituerat novam Ecclesiam, *Novum testamentum in sanguine suo*, ut ostenderet Ecclesiæ suæ & testamenti firmitatem & invincibilitatem contra Iudæos, paganos & hæreticos. Aderant in hac turba ministri Pontificum, Seniorum, Scribarum, Phariseorum, gentilium. Isti omnes designant aliquos ordines persequentium Ecclesiam Christi, Pontificum ministri falsos fratres inter Catholicos quales solent esse subinde Ministri ipsi Episcoporum. Ministri Seniorum sunt Politici & Machiavellistæ. Ministri Scribarum sunt Doctorum perversorum sectatores. Ministri Phariseorum, Hæretici; denique Pilati Ministri sunt Gentiles & Turcæ, omnes isti conati sunt & conantur Christi Ecclesiam perdere: sed perit synagoga, perit Idololatria, perit Hæreses, perit Politici, & falsi fratres, stetit autem Ecclesia & stabit etiam in posterum. Cadent vero Hæreses quotquot sunt adhuc aut erunt.

§. 20. Illi autem dixerunt Iesum Nazarenum. v. 7.

Communis est Patrum sententia Christum Dominum à puncto Nativitatis usque ad mortem opera divinitatis & humanitatis ita inter se permiscuisse atque conciliasse, ut utriusque manifestissime omnium oculis paterent signa & clarissima argumenta. Natus enim est ut homo parvulus, & plorans; sed ut Deus ab Angelis adoratur: circumciditur ut homo,

B 3

sed

sed nomen Iesus illi imponitur, quod Salvatorem significat: fugit in Egyptum ut homo, sed ut Deus cum primum in Egyptum Idola eius concidere fecit, præsentatur ut homo in templo sed ibi tanquam Deus à Simeone & Anna recognoscitur, & divinis Canticis honoratur; baptizatur in Iordane ut homo, sed tunc Patris vox intonuit filium Dei naturalem illum attestans: Esurit in deserto ut homo, sed virtute divinitatis per quadraginta dies absque cibo & potu corpus sustinet: tentatur ibidem à Diabolo ut homo, sed ecce Angelus tanquam legitimo suo Domino ministrabat: Modo tristabatur & pavebat & sudabat ut homo, in horro; sed ibidem potentiam divinitatis suæ palam facit unico verbo *Ego sum*, armatos Duces, & milites in terram prosternens, quo facto eum tamen non cognoverunt, unde etiam ad verbum veritatis. *Ego sum*, non respondente. te quærimus. quasi eum agnoscentes, sed quasi ad incognitum dicunt. Iesum Nazarenum quærimus, quem te non esse scimus. Hoc autem non fuit propter tenebras quia habebant lucernas & faces, sed divina virtute factum est, primo ad ipsorum confusionem, ut vel hinc discerent se frustra insanite, maxime autem ad consolationem nostram, ut sciamus hostes nostros, ut maxime nos facie noverint, nihil tamen malorum posse contra Dei voluntatem nobis intentare, cum nec agnoscere nedum occidere possint.

NOli, noli, ô anima mea, unquam in tenebris obscuræ, cæcutientisque conscientie agere, quasi ibi Iesum invenire, possis, sed in lumine gratiæ. *Nunquid cognoscuntur in tenebris mirabilia eius aut iustitia eius in terra oblivionis.* Per noctem quæsit spona, quem diligebat anima eius & non invenit, quid mirum igitur, si & tu frustreris, eum quærens in tenebris: non sumus ergo noctis & tenebrarum, sed filij lucis. sed si te unquam testes mentis tenebræ comprehenderunt: accede lucernam tuam, modicum adhuc lumen quod in te est, nempe conscientie rodentis, & quære drachmas salutis quam perdideras. Accede per veram pœnitentiam ad lucem, alioquin pedibus inaccessibilem, & *lucerna fulgoris eius illuminabit te*, quia illuminat omnem hominem, sic ad se venientem. Sic ô milites vos illum quærete oportebat cæcutientes, scrutatores & noctuæ: sed per diem incurtilis in tenebras, & quasi nocte, sic palpastis in meridie. Quando lucerna hæc ardens sub modico corpusculo, tanquam sub modio, in modico tuguriolo labeat: tunc Reges illi, stellæ adminiculo solem quærebant quia ipse necdum suo fulgore prodebat se; lumen quærebant lumine, quod ipse sol eis accenderat. *At vos hanc illustram mundi lampadem, tot iam miraculis*

tem, hoc cæli iubar tot divinis splendens eloquiis, tot charitatis igr iculis, quasi scintillis iniectis mundum incendens, seque palam modis omnibus manifestans; vos, inquam, illud cæleste sidus ac lumen divinum, facibus sæcularis industriæ fumigantibus, laternis latentis nequitiz, lucernisque male lucentibus, quærebatis: idque (quod omnium est pessimum) ut unicum & solum hunc solem exstingueretis.

¶ Deirco videritis Impii Iudæi, lucifugæ, & quotquot in vestris aliorumque cordibus accensum Christi lumen exstinguitis. Videritis (inquam) quid in die iræ, sitis facturi, vel dicturi; quando discussis ubique tenebris, nuda omnia & aperta futura sunt oculis Domini, quem iam vestris laternis & facibus hypocritarum more investigatis. Audite miseri noctambulones quid ipse tum, vice versa, se facturum promittat: ne ridicula vos fallat opinio. *Et erit, inquit, in tempore illo scrutabor Hierusalem in lucernis, & visitabo super viros defixos in facibus suis.* Nihil inscrutatum relinquet oculus eius: renes & corda remabitur: vitia & virtutes, cogitatus, verba & actiones. *Cum accipero tempus Ego, inquit, iustitias iudicabo.* Si iustitias iudicabit an rectæ iustæque per omnia fuerint, quid de iniustitijs & iniquitatibus expectandum, Si Hierusalem, vrbs sancta, & conscientia religiosa ac timorata discutienda veniet, quid tutum in Iericho vitæ fluxæ & inconstantis, in Babylone confusæ conscientiz, & in Sodoma animæ abominandæ futurum est. Vbi mundi vanitas, ac stultitia, scelerum universorum confusio, summaque impuritas viguisse dignoscetur!

§. 21. Respondit Iesus: dixi vobis, quia Ego sum. v. 8.

Nolebat Iesus ut alium quærerent Iesum quam ipsum sive ad vitam, sive ad mortem, ad vitam quia non est aliud nomen sub cælo in quo nos oporteat salvos fieri; ad mortem, quia nemo alius est agnus Dei, dignus aperire librum clausum & solvere signacula eius & offerre semetipsum hostiam viventem ad honorem & gloriam patris, pro salute hominum, & antiquum illud hostis maligni delere chirographum sanguine suo, & hominem ab æternæ redimere morte. Certe Pontifex vester vaticinatus est, necesse esse ut unus moriatur homo pro populo, ne tota gens pereat: ille ergo homo Ego sum: Ego, Ego, agnus innocens sum pro salute populi offerendus: ideoque nunc vestris me tradomanius. Sæpe quidem & capere me & occidere desiderastis, sed nondum venerat hora mea. Iam vero adest hora illa & potestas tenebrarum, explete iam sitim & ferocitatem vestram in me, Ego sum quem quæritis: paratus sum ferre quidquid in me

EXCOL.